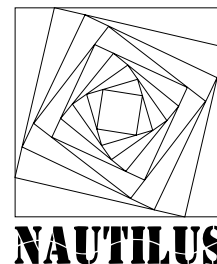

Nic podobnego

Nothing like that

Kraków 2008 - 2009

Pełne informacje o wystawach z cyklu „Nic podobnego” na stronach:
www.antique.com.pl oraz www.artlist.pl

Tamara Berdowska
Marcin Berdyszak
Sławomir Brzoska
Dariusz Korol
Sławomir Marzec
Mirośław Maszłanko
Dariusz Młacki
Leszek Oprządek

Nic podobnego **g**
Nothing **g** like that

Nic podobnego

Tamara Berdowska

W roku 2008 Galeria Nautilus rozpoczyna prezentację cyklu wystaw ośmiu artystów, których prace, oscylując na granicy dwóch przeciwnych światów, tworzą sytuacje dotykające problemów filozoficznych, relacji między tym, co stałe, a tym, co zmienne; tym, co ukryte, a tym, co ujawnione. Ich prace wykraczają swoim przesłaniem poza materialną urodę i trwałość. Zaplanowany cykl ukazuje twórczość ludzi, którzy są w przybliżeniu równoletkami i których prace, choć tak różne w formie, w sferze idei mają punkty wspólne.

Prace **Marcina Berdyszaka** oscylują wokół problemu zacierania granic między tym, co naturalne, a tym co sztuczne, między prawdą a iluzją. Artysta zestawia świeże owoce i ich plastikowe atrapy. Interesuje go kontrast między iluzją podobieństwa wizualnego a odmiennością stanu istnienia owocu prawdziwego i sztucznego. Owoce są medium, za pomocą którego Berdyszak mówi o życiu i śmierci, prawdzie i fałszu, iluzji i rzeczywistości, przemianie i trwaniu. Dotyka problemu zacierania się granic między bytami rzeczywistymi a ich podobiznami, między modelem a kopią, światem realnie istniejącym a jego obrazami. W obiekty i instalacje wpisane są dwa odmienne sposoby istnienia: pozornie niezmienny i jawnie nietrwały. Współistnieje to, co prawdziwe i sztuczne, martwe i żywe, umierające i rodzące się. **Dariusz Młacki** nie tyle maluje przedmioty, ile usiłuje odtworzyć je w nowej przestrzeni, o której trudno powiedzieć, w jakiej mierze jest jeszcze fizyczna, w jakiej już imaginacyjna. Iluzja i emanujące z obrazów światło są środkami służącymi artyście do przekształcania przestrzeni fizycznej w metafizyczną. Iluzja staje się refleksem innego wymiaru, ulotnego porządku, który na przemian konkretyzuje się i rozplywa. Widzimy na ścianie kontakt, podchodzimy – i okazuje się, że jest to obraz. Obserwujemy z daleka stół i otaczające go taborety, podchodzimy bliżej i – widzimy obrazy namalowane na szklanych kubikach. Artysta sięga do iluzji, interesują go problemy transcendowania rzeczywistości, jej przyplawy i odpływy. W malarstwie Młackiego mamy do czynienia z mylącym oko wizerunkiem rzeczywistości. **Sławomir Marzec** kontynuuje cykl obrazów tytułowanych. Obrazy zbudowane są z kropek z wszystkich kolorów, często nachlapywane, ale także nakładane punkt po punkcie. Ich pulsacje dopełnione są konturami form tworzonych przez fakturę i werniks, który zależnie od pozycji widza lśni lub ciemnieje, pojawia się lub znika. W cyklu *Obrazy i nie-obrazy* (1994–1998) prace nie tylko pokryte są mieszaniną wszystkich kolorów, często także są rozcinane, czasem uzupełniane linią rysowaną węglem, bezpośrednio na ścianie. Obserwujemy w nich wyjście poza obraz oraz zmienne relacje artysty z widzem. Problem, jakim zajmuje się **Leszek Oprządek**, to wnętrze i zewnątrz. Artysta traktuje przestrzeń wewnętrzną swoich obiektów jako niedostępną tajemnicę. Początkowo, pracując w ceramice, lepił ażurowe struktury, schowane jedna w drugiej, tak by forma wewnętrzna widoczna była przez otwory zewnętrzne tylko częściowo. Z czasem sięgnął po technikę zdjęć rentgenowskich, które odczytują i przekazują to, co ukryte wewnątrz. Prace Oprządka składają się z dwóch ściśle zespolonych elementów: ceramicznej, betonowej lub gipsowej formy z tajemnicą zamkniętą w niej kształtu i podświetlonej kliszy rentgenowskiego zdjęcia, zjawiskowo ujawniającego ten kształt. Rzeźba będąca jednym z elementów pracy jest trójwymiarowa, ma właściwy jej ciężar, jest dotykalnie materialna. Drugi element – zdjęcie rentgenowskie – ma wszystkie cechy przeciwne: jest świetlisty, ulotny w swej nieuchwytności, nie ma w nim materii. Obszar oscylacji i refleksji, jaki powstaje między dwiema częściami tych dyptyków, uzmysławia widzowi odwieczne pytania: co jest ukrytą sprawczą istotą tego, co widzialne i z pozoru znane.

Tamara Berdowska tworzy obiekty przestrzenne, rysunki wykonane na kilkudziesięciu twardych, przezroczystych foliach, zawieszonych jedna za drugą. Rysunek jest tu konstrukcją logiczną, trwałą, wyznaczającą rytm w przestrzeni. Przezroczysta folia, przez którą widać najbliższe otoczenie, symbolizuje zmienność i przemijalność materialnego świata. Obiekty przestrzenne będące rysunkami na foliach tworzą iluzję geometrycznych rzeźb zawieszonych w przestrzeni – prezentują się różnie w zależności od pozycji widza. Relacje z widzem są zmienne. W pracach malarskich Berdowską interesuje możliwość odejścia do granic widzialności. Malowane przez nią obrazy budzą wątpliwości, czy coś jest namalowane, czy to tylko światło lub cień pada na jednakową płaszczyznę. Celem artystki jest przekroczenie granic materii, stworzenie obrazów na granicy widzenia. Nie jest ważny obraz jako coś stałego i trwałego, lecz powstałe, trudne do zdefiniowania zjawisko.

W pracach **Sławomira Brzoski** występuje wyjście poza granice materii, stworzenie przestrzeni nierzeczywistej, sięgającej do teorii o rozszerzającym się i kurczącym Kosmosie. Według starych hinduskich wierzeń, jeden oddech Brahmy to czas, gdy powstaje i zanika Wszechświat. Brzoska tworzy konstrukcje w przestrzeni z gąszczu sznurków – rozciąganie sznurków, będące formą medytacji, nasuwa myśl o budowaniu Wszechświata, ideę wdechu i wydechu. Tworzenie konstrukcji jest próbą otarcia się o moment stworzenia – wdech. Zwijanie całej struktury w kulę, wewnątrz której artysta umieszcza slajd instalacji, jest w rozumieniu tej idei wydechem. Prace Brzoski są efemeryczne, zjawiskowe, istnieją tylko w czasie trwania ekspozycji.

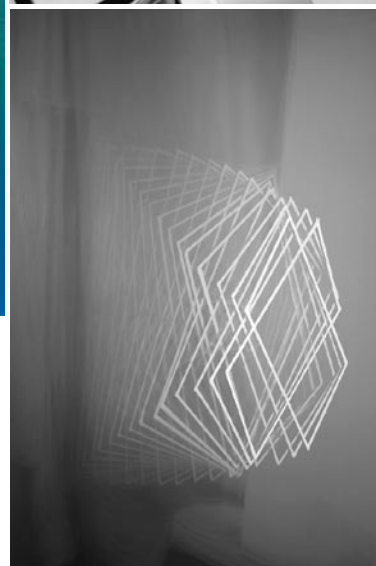
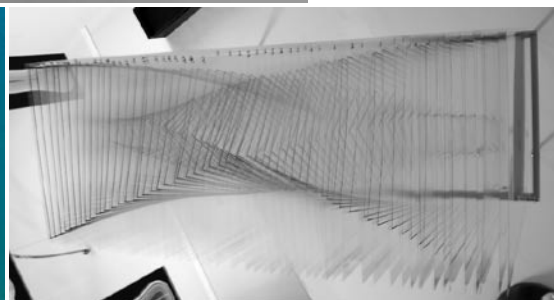
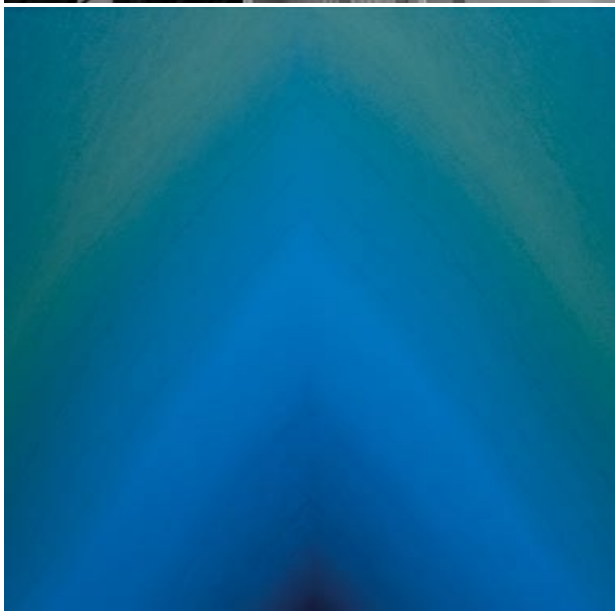
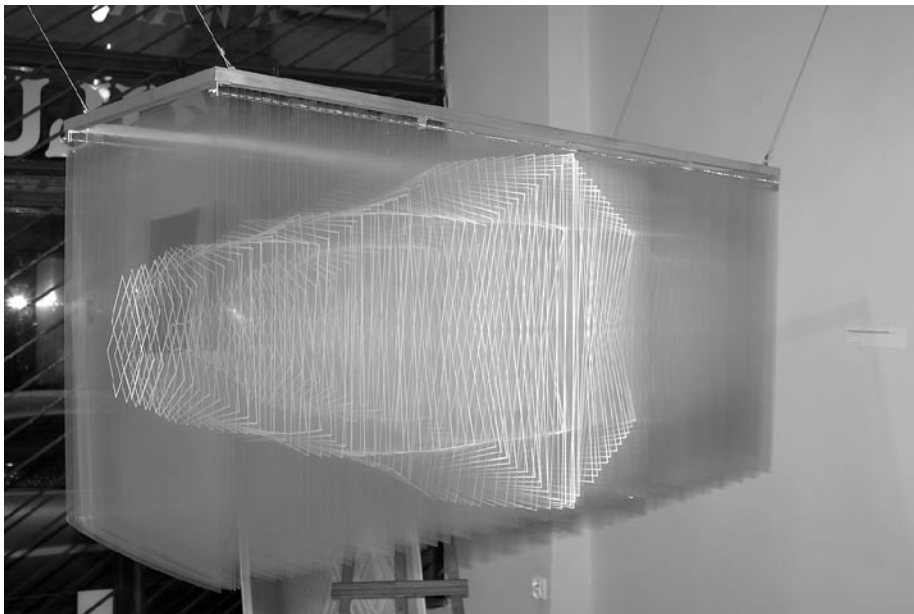
Artystą, dla którego efemeryczność prac jest częścią postawy twórczej, jest **Dariusz Korol**, malujący obrazy kopciem świecy. Najmniejsze dotknięcie prac narusza warstwę wizualną. Obrazy Korola wykonane dymem są – jako przedmioty ulotne i nietrwałe – z góry skazane na zniszczenie. Występuje tu zmiana relacji między materialnością a sferą idei. Dzieło artysty, czyli to, co materialne, ulega zniszczeniu, a nasze przeżycie obrazów staje się wartością trwałą. Pozostaje w naszej pamięci tak długo, jak nasza świadomość. Idea i jej przeżycie stają się wartością trwałą. Tworząc swe prace, Korol przekracza sferę materii, dotyka problemu przemijania, skłania do zastanowienia się, co jest wartością trwałą: przedmiot czy powstałe zjawisko, które dane nam było przeżyć. **Mirosław Maszlanko** z trawy i wosku buduje efemeryczne monumenty, zmagające się z grawitacją, wewnętrznym napięciem, z naszą racjonalnością. Tworzy prace, przy których wstrzymujemy oddech, by ruchem powietrza nie zniszczyć delikatnej i pozbawionej wagi konstrukcji. Artysta daje nam fizycznie odczuć monumentalność i nietrwałość jednocześnie. Posługując się żdźbłami trawy i woskiem, tworzy konstrukcje przestrzenne – podobnie jak u Brzoski i Korola – skazane na nietrwałość: począwszy od materiału, przez kruchą formę, na stosunkowo krótkim ich istnieniu kończąc. W pracach tych ważny jest proces powstawania związany z medytacją, tworzenie nierzeczywistego zjawiska; problem materialnej trwałości i przydatności nie odgrywa roli.

In 2008, Galeria Nautilus is launching a cycle of exhibitions featuring works by eight artists whose works oscillate between two opposite worlds, thus creating situations that touch upon philosophical issues, and on relationships between the stable and the unstable, or between the concealed and the overt. In their message, these works go beyond physical beauty and permanence. The cycle we are planning presents people who are roughly the same age but whose works, although so varied in terms of form, share a lot in the conceptual sphere.

Marcin Berdyszak's works pivot around the blurred borderline between the natural and the artificial: between truth and illusion. The artist places fresh fruit side by side with their plastic substitutes. He strives to bring out the contrast between the illusion of visual similarity and the much dissimilar existential states of a real and artificial fruit. Fruits are a medium through which Berdyszak talks about life and death, truth and falsity, illusion and reality, transformation and lasting. He is focused on the fuzzy borderline between real entities and their likenesses, between a model and a copy, the world that exists physically and its images. His objects and installations encompass two different modes of existence: the apparently unchangeable one and the plainly unstable one. The real and the artificial, the dead and the alive, the vanishing and the emerging coexist. **Dariusz Młacki** not so much paints as strives to re-create objects in a new space with reference to which it is hard to say to what extent it is real, and to what extent it is imaginary. Illusion and the light that emanates from the paintings are the media the artist employs to transform real space into metaphysical one. Illusion becomes a reflection of another dimension, a fleeting order that crystallizes and gets dispersed by turns. We see a switch on a wall, we come near and it turns out to be a painting. From a distance we can see a table with stools around it, and as we approach it all we see are images painted on glass cubes. The artist reaches for illusion, fascinated with the problems of transcending reality with its ebbs and flows. In Młacki's painting, the viewer confronts an image of reality that deceives the eye. **Sławomir Marzec** has been continuing a cycle of titled paintings. They are built of dots of all colours, frequently splashed over, sometimes applied point by point. Their pulsation is complemented by contours of forms produced by textures and varnish which glistens or dims, appears or disappears, no matter from what angle the viewer is looking. In the cycle Images and Non-images (1994–998), the paintings were not only covered by a medley of all colours but often additionally cut through, sometimes made complete by a line drawn in charcoal directly on the wall. Overstepping the painting area and the variable relations with the viewer are frequent features of the artist's works. The problem **Leszek Oprządek** tackles is interior versus exterior. Oprządek treats the internal space of his objects as an inaccessible secret. Initially a ceramic artist, he fashioned open-work structures one hidden inside another so that the inner shape showed, partially only, through openings in the outer one. By and by, he turned to the technique of X-ray pictures, which helps read and convey what is hidden inside. Oprządek's works comprise two strongly integrated elements: a ceramic, concrete or gypsum form laden with the mystery of a shape encased in it, and a back-lit X-ray picture that reveals the shape in a phenomenal way. Sculpture, one of the creative elements, is three-dimensional, physically palpable and has its specific gravity. The other element, an X-ray image, has all the opposite features: it is luminous, fleeting in its elusiveness, with no matter in it. The area of oscillation and reflection that arises between the two elements of these diptychs makes the viewer realize the eternal question about the hidden essence that drives the visible and apparently familiar.

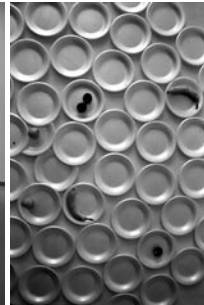
Tamara Berdowska creates spatial objects: drawings made on dozens of hard transparencies hung one behind another. The drawing is a logical structure, a durable one that sets a rhythm in space. A transparency through which the surroundings are looked at symbolizes the variability and temporality of the material world. Drawings on transparencies as spatial objects produce an illusion of geometric sculptures suspended in space. They look different depending on the viewer's position. Relations with the viewer vary, like in Marzec's pictures. Berdowska seeks to reach the borders of visibility in her paintings. It is ambiguous whether these images are indeed painted, or perhaps it is only light or shadow falling on a uniform surface. The artist's aim is to cross the limits of matter and to create paintings on the verge of vision. What matters is not a painting as something permanent and durable but an indefinable phenomenon. Crossing the limits of matter, and creating unreal space that invokes the theory of the expanding and shrinking cosmos are present in the work of **Sławomir Brzoska**. Ancient Hindu beliefs have it that a single breath of Brahma is how long it takes the universe to emerge and vanish. Brzoska creates structures in space from a tangle of stretched out cords, where stretching the strings is a form of meditation that invokes the idea of building the universe, of inhaling and exhaling. Inhale: to build a structure is to try to come close to experiencing the act of creation. Exhale: when coiling the cord structure in a ball the artist puts inside a slide of the installation. Brzoska's works are ephemeral, phenomenal and exist only for as long as the exhibition runs.

Ephemerality is also part of the artistic stance of **Dariusz Korol**, who uses candle soot to paint. Even a light touch can infringe on the visual integrity of his work. Made with smoke, Korol's paintings are fleeting, perishable and doomed to destruction. The relationship between materiality and the conceptual sphere is reversed here: it is the artist's work (i.e. the material aspect) that perishes, whilst our experience of the paintings turns out to be a lasting value. It stays in our memory for as long as the awareness of it does. Idea and experience become a permanent value. Creating his work Korol transgresses the physical sphere, explores the problem of passing, and prods us into reflection on what is permanent: an object or the effect that it generates and which we have an opportunity to experience. **Mirosław Maszlanko** builds ephemeral grass-and-wax monuments that struggle with gravity, internal tensions and our rationality. Maszlanko creates works that make us hold our breath so that air movement does not destroy the gentle and weightless structure. The artist lets us feel the physicality of combined monumentality and impermanence. Using blades of grass and wax he makes spatial structures which, like the ones created by Brzoska and Korol, are destined to perish due to the nature of their material, fragility of form and short life. What is vital in these works is the process of growing out of meditation, creating an unreal effect, while the problems of the durability of material or usefulness do not seem to exist.

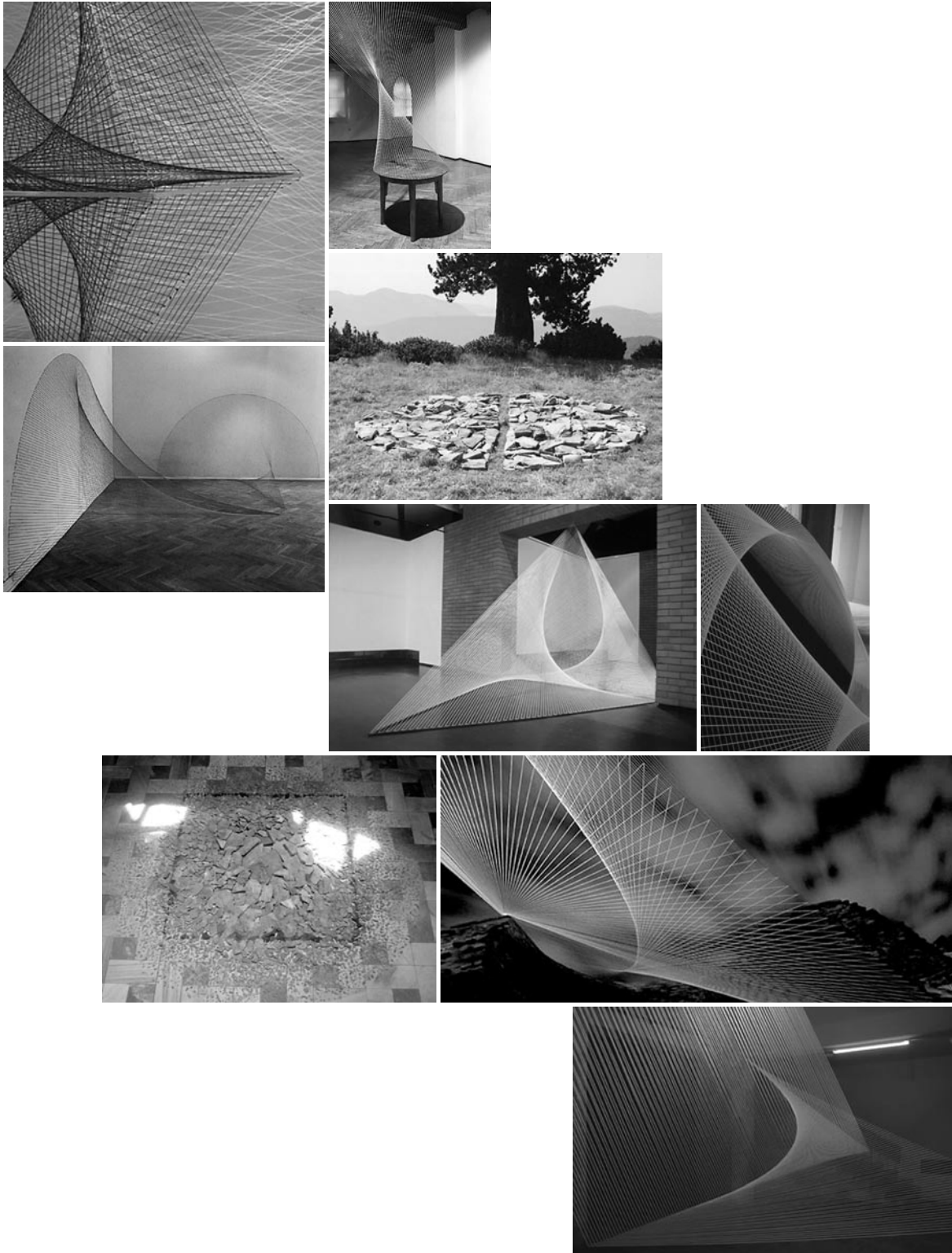
Tamara **Berdowska**

Artystka urodzona w Rzeszowie w roku 1962. W latach 1985–1990 odbyła studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, w pracowni prof. Janiny Kraupe-Świdorskiej. Otrzymała dyplom z wyróżnieniem. W latach 1988–2005 brała udział w 74 wystawach zbiorowych oraz 13 indywidualnych. Od roku 2000 uczestniczy w sympozjach organizowanych przez Bożenę Kowalską dla artystów posługujących się językiem geometrii w Chełmie, a następnie w Orońsku. Otrzymała m.in. stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki i Fundacji Pollock-Krasner (Nowy Jork) oraz nagrody: prof. Janiny Kraupe-Świdorskiej, Grand Prix, Sztuka dwóch czasów, Muzeum Narodowego w Gdańsku, Egeria 2000, Muzeum Ostrowa Wielkopolskiego. Prace Berdowskiej znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum w Bochum, Galerii Studio w Warszawie, Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Muzeum Archidiecezji w Katowicach, Muzeum Okręgowego w Chełmie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Mondriaanhuis, Muzeum w Amersfoort oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

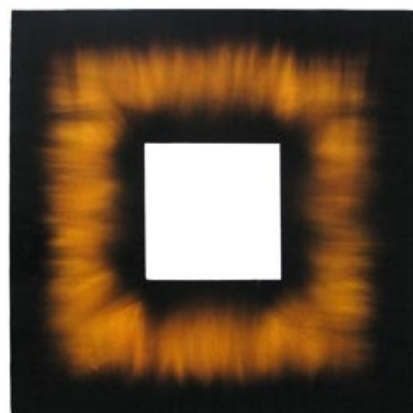
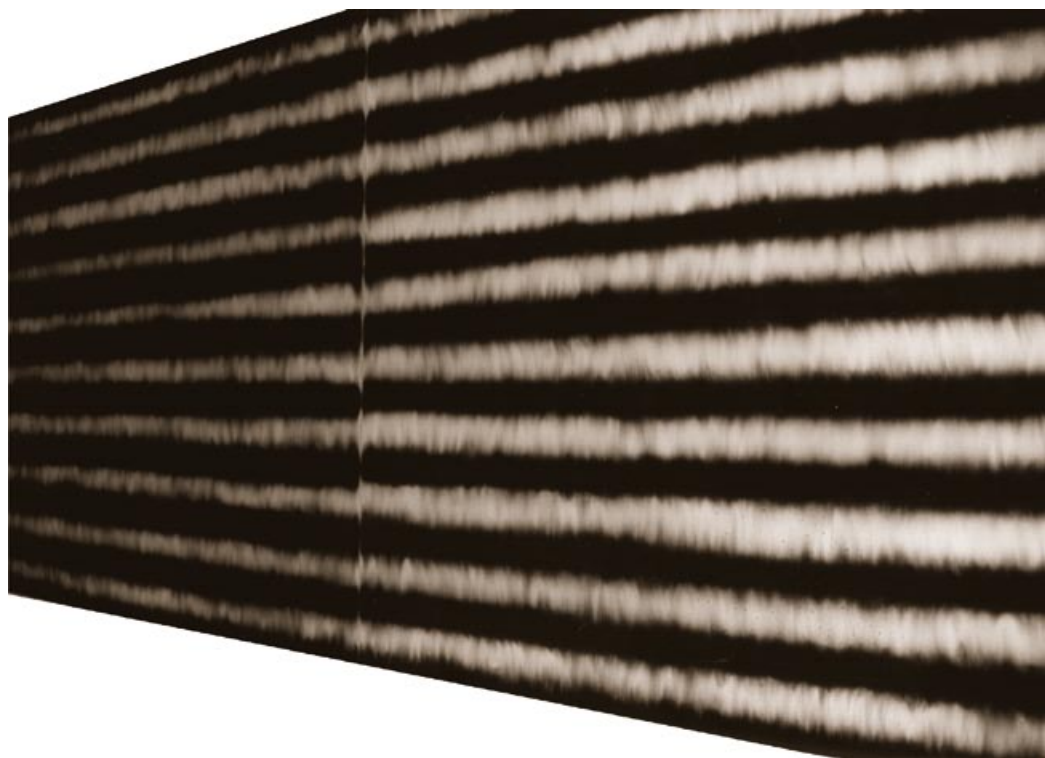
Marcin **Berdyszak**

Urodzony w Poznaniu w roku 1964. Dyplom otrzymał w 1988 w poznańskiej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, z malarstwa w pracowni prof. Włodzimierza Dudkowiaka, z rzeźby w pracowni prof. Macieja Szańkowskiego. Od 1989 pracuje w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, obecnie jako profesor. Zajmuje się instalacją, obiektami oraz performance. Zestawia świeże owoce (banany, cytryny, jabłka) z rozbudowanymi, najczęściej metalowymi urządzeniami. Miał liczne wystawy indywidualne i zbiorowe, między innymi w USA, Niemczech, Japonii, Szwecji, Finlandii, na Słowacji, w Wielkiej Brytanii, na Litwie, w Austrii i Polsce. Otrzymał m.in. stypendia Prezydenta Miasta Poznania dla Młodych Twórców (1991), Galerii New Space, Fulda, Niemcy (1998) oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2001).

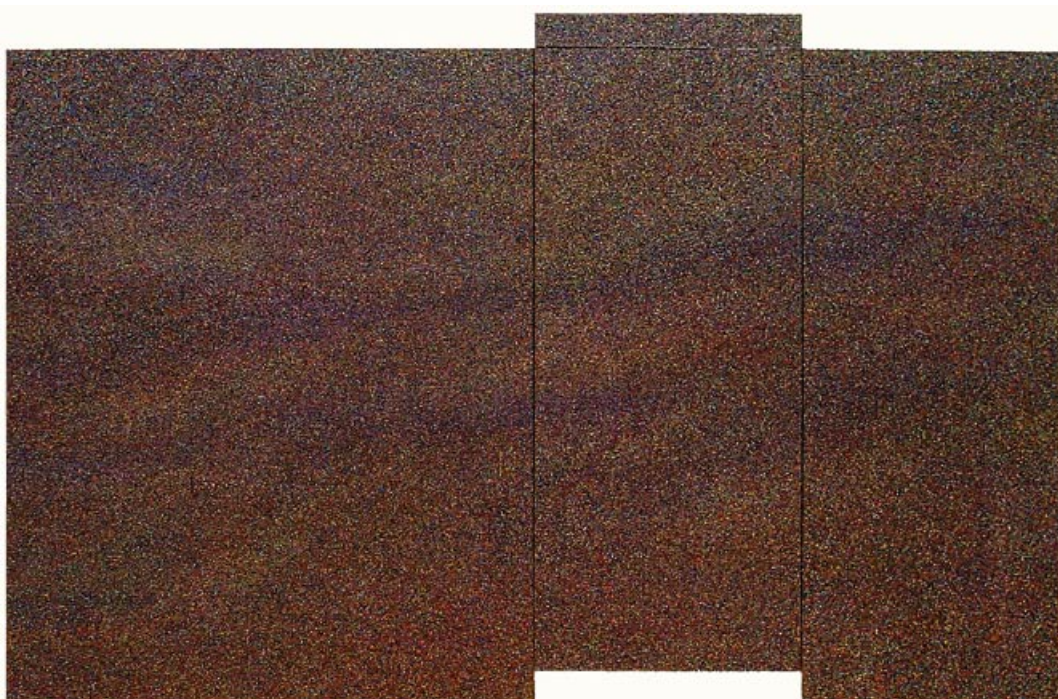
Sławomir **Brzoska**

Artysta urodzony w roku 1967 w Szopienicach. W latach 1991–1995 studiował w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego (filia w Cieszynie); dyplom otrzymał w pracowni rzeźby. Od 1997 pracuje na stanowisku asystenta w II Pracowni Działań i Struktur Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu; prowadzi IX Pracownię Rzeźby. Jego prace znajdują się w zbiorach: Lulea Kommun w Lulea (Szwecja), Galeria Maison 44 w Bazylei (Szwajcaria), Montgomery Sculpture Trust w Little Chalfont (Anglia), Považska Galeria Umenia w Žilinie (Słowacja), Studio Sztuki Multimedialnej, Odździ (Serbia), Zachęta Sztuki Współczesnej w Szczecinie, Muzeum Górnośląskie w Bytomiu, Galeria Wieża Ciśnień w Koninie, Galeria AT w Poznaniu, Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy, a także w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

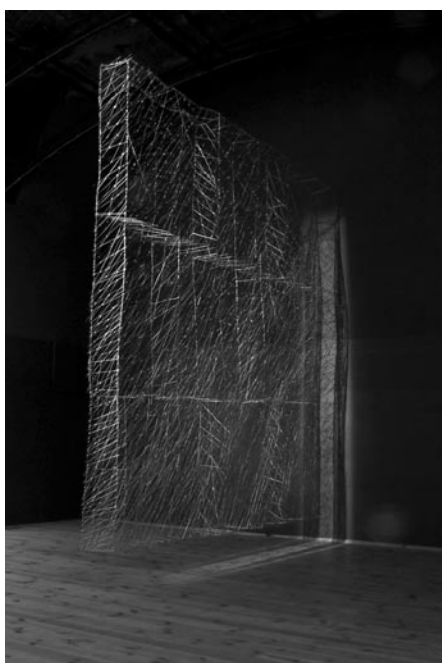
Dariusz **Korol**

Urodzony w roku 1966 w Zamościu. W latach 1989–1994 studiował w Instytucie Wychowania Artystycznego w Lublinie. Dyplom z malarstwa uzyskał w 1994 w pracowni prof. Mariana Stelmasika. Zajmuje się malarstwem i performance. Jego prace znajdują się w Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi, Muzeum Okręgowym im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszcy, Galerii Wymiany w Łodzi, Galerii Wschodniej w Łodzi, Galerii r w Poznaniu, Galerii Moje Archiwum w Koszalinie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, kolekcji Bienkowskich w Łodzi oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Sławomir Marzec

Artysta urodzony w roku 1962. W 1986 uzyskał dyplom z malarstwa w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. W 1988 otrzymał Meisterschule Diploma Kunstakademie w Düsseldorfie. Od 1988 pracuje na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie. Od 2003 jest profesorem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Stale publikuje m.in. w „New York Art Magazine”, „Contemporary”, „Exit” i „Kresach”. Jego prace znajdują się między innymi w zbiorach: Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie, Museum Modern Art w Hünfeld, Galerii’72 Muzeum Okręgowego w Chełmie, BWA w Sandomierzu, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku i Art/Omi Foundation w USA.

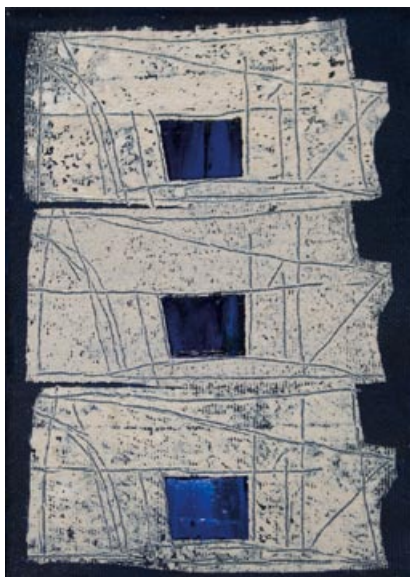
Mirosław Maszlanko

Urodzony w roku 1963 w Jelonkach na Żuławach. W latach 1986–1991 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom uzyskał na Wydziale Malarstwa pod kierunkiem prof. Stefana Gierowskiego. Od 1991 związany jest z lubelską Galerią Białą (pierwsza jego wystawa). Realizacje artysty to struktury przestrzenne często określane jako instalacje, choć sam artysta przyznaje się do tradycji rzeźbiarskiej. Najczęściej używa takich materiałów jak trzcina i trawa, czasem są to też kawałki drewna, wodna rześa, koper, rzepak, a spoiwem jest wosk. Charakterystyczną cechą twórczości Maszłanki jest jej efemeryczność i nietrwałość.

Dariusz Mlącki

Artysta urodzony w roku 1963 w Mińsku Mazowieckim. W latach 1985–1989 studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał pod kierunkiem profesorów: Tadeusza Dominika, Zbigniewa Gostomskiego i Ryszarda Winiarskiego. W latach 1992–2001 prowadził – jako profesor – pracownię malarstwa w Europejskiej Akademii Sztuk w Warszawie. Współpracuje z Galerią Rzeźby w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Galerią Białą w Lublinie, galerią Otwarta Pracownia w Krakowie, ABC w Poznaniu, Galerią Koło w Gdańsku, Bunkrem Sztuki w Krakowie, Galerią Art w Warszawie, Centrum Rzeźby w Orońsku. Jest stypendystą Fundacji Kultury, Ministerstwa Kultury i Sztuki, Fundacji Kultury Polskiej, Fundacji Stefana Batorego. Jego prace znajdują się w zbiorach publicznych: Galeria Zachęta w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Fundacja Adenauera w Warszawie, Muzeum w Chełmie, Galeria Studio w Warszawie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeum Narodowe w Warszawie i innych.

Leszek **Oprządek**

Urodzony w roku 1964 w Krośnie. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, wyróżniony medalem dyplom uzyskał w 1988 na Wydziale Rzeźby w pracowni prof. Antoniego Hajdeckiego. W 1991 otrzymał dyplom z wyróżnieniem na Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP, w pracowni prof. Janiny Kraupe-Świderskiej (specjalizacja: malarstwo w architekturze i urbanistyce). Jego prace znajdują się w zbiorach muzeum w Bochni, Galerii Studio w Warszawie, Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku oraz w wielu kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

Tamara Berdowska

Born in Rzeszow in 1962. In 1985–1990 she studied at the Academy of Fine Arts in Krakow under Prof. Janina Kraupe-Świdorska, where she graduated with distinction. Between 1988 and 2005 she took part in 74 group exhibitions and had 13 solo shows. Since 2000 she has taken part in symposia organised by Bożena Kowalska initially in Chełm and subsequently in Orońsko for artists using the language of geometry. She has received scholarships from the Polish Ministry of Culture and Arts and the Pollock-Krasner Foundation (New York), and numerous awards, among them the Janina Kraupe-Świdorska Award; Grand Prix of the National Museum in Gdańsk "Sztuka dwóch czasów"; the Egeria 2000 Prize; Award of the Ostrów Wielkopolski Museum. Tamara Berdowska's pieces are in the collections of the National Museum in Szczecin, the Bochum Museum, Galeria Studio in Warsaw, the Historical Museum of the City of Krakow; the Archdiocesan Museum in Katowice; the Regional Museum in Chełm; the Polish Sculpture Centre in Orońsko; Mondriaanhuys, Amersfoort as well as in private collections worldwide.

Marcin Berdyszak

Born in Poznan in 1964. Diplomas from the State Higher School of Visual Arts in Poznan in 1988: in painting under Prof. Włodzimierz Dudkowiak, and in sculpture under Prof. Maciej Szańkowski. Since 1989 he has lectured at the Academy of Fine Arts in Poznan, where he is Professor. His media include installations, object art and performance art. He juxtaposes fresh fruit (bananas, lemons, apples) with elaborate, most often metal contrivances. Solo and group exhibitions in the USA, Germany, Japan, Sweden, Finland, Slovakia, Great Britain, Lithuania, Austria and Poland. He was awarded Poznan Mayor's Scholarship for Young Artists in 1991, as well as scholarships of the New Space Gallery in Fulda, Germany (1998) and the Minister of Culture and National Heritage (2001).

Sławomir Brzoska

Born in 1967 in Szopienice. In 1991–1995 he trained at the Art Institute of the Silesian University (local branch in Cieszyn). Diploma in sculpture. Since 1997 he has been an assistant lecturer at the Second Studio of Action Art and Visual Structures of the Academy of Fine Arts in Poznan, and the head of the Ninth Studio of Sculpture. His works are in numerous collections, such as Lulea Kommun, Lulea, Sweden; Galerie Maison 44, Basel, Switzerland; the Montgomery Sculpture Trust, Little Chalfont, England; Považska Galeria Umenia, Žilina, Slovakia; the Multimedia Art Studio Odžaci, Serbia. In Poland: Zachęta Sztuki Współczesnej in Szczecin; the Upper Silesian Museum in Bytom; the Wieża Ciśnień gallery in Konin; the AT gallery in Poznań; the Regional Museum in Bydgoszcz, as well as private collections in Poland and abroad.

Dariusz Korol

Born in 1966 in Zamość. In 1989–1994 he trained as a painter at the Institute of Art Education in Lublin. Diploma in 1994 under Prof. Stanisław Stelmasik. He is preoccupied with painting and performance art. His works are on view at the Museum of Contemporary Art in Łódź; the Leon Wyczółkowski Regional Museum in Bydgoszcz; the Wymiany gallery in Łódź; the Wschodnia gallery in Łódź; Galeria r in Poznań; the Moje Archiwum gallery in Koszalin; the Polish Sculpture Centre in Orońsko; the Bieńkowskis Collection in Łódź and numerous private collections in Poland and abroad.

Sławomir Marzec

Born in 1962. In 1986 he received his diploma from the Warsaw Academy of Fine Arts, and in 1988 the Meisterschule Diploma Kunstakademie Dusseldorf. Since 1988 he has worked in the Painting Department of the Warsaw school. Since 2003 he has been Professor at the Lublin Catholic University. He publishes regularly in New York Art Magazine, Contemporary, Exit and Kresy. His works are in the collection of the "Zamek Ujazdowski" Centre for Contemporary Art in Warsaw; the Museum of Modern Art in Hünfeld; Galeria'72 of the Regional Museum in Chełm; the BWA gallery in Sandomierz; the Polish Sculpture Centre in Orońsko, the Art/Omi Foundation, USA, and many others.

Mirosław Maszlanko

Born in 1963 in Jelonki in the Żuławy region. In 1986–1991 he trained at the Warsaw Academy of Fine Arts, where he received a diploma in painting under Prof. Stefan Gierowski. Since 1991 he has worked with Lublin's Galeria Biała (his first exhibition). Mirosław Maszlanko's productions are spatial structures often referred to as installations though the artist himself never disavows sculptural tradition. The material he uses is reed, grass, sometimes pieces of wood, duckweed, dill and rape, with wax as a binder. Ephemerality and perishability are hallmarks of his works.

Dariusz Mlącki

Born 1963 in Mińsk Mazowiecki. In 1985–1989 he trained in the Department of Painting of the Warsaw Academy of Fine Arts, where he studied under Profs. Tadeusz Dominik, Zbigniew Gostomski and Ryszard Winiarski and received a diploma with distinction. In 1992–2001 he taught as a professor in the Painting Studio of the European Academy of Art in Warsaw. A member of the Polish Visual Artists' Union and the "Otwarta Pracownia" Association in Krakow, he works with Galeria Rzeźby in Warsaw; the „Zamek Ujazdowski” Centre for Contemporary Art in Warsaw; Galeria Biała in Lublin; the Otwarta Pracownia gallery in Krakow; the ABC Gallery in Poznań; Galeria Koło in Gdańsk; Bunkier Sztuki in Krakow; Galeria Art in Warsaw; and the Polish Sculpture Centre in Orońsko. Has a record of scholarships from the Fundacja Kultury, the Ministry of Culture and Art, the Foundation for Polish Culture, and the Stefan Batory Foundation. His works are in public collections of the Zachęta gallery in Warsaw, the Polish Sculpture Centre in Orońsko, the Adenauer Foundation in Warsaw; the Regional Museum in Chełm; Galeria Studio in Warsaw, the Museum of Fine Art in Łódź; and the National Museum in Warsaw.

Leszek Oprządek

Born in 1964 in Krosno. In 1988 he was conferred his diploma with medal at the Academy of Fine Arts in Krakow, where he was educated in the Department of Sculpture under Prof. Antoni Hajdecki; in 1991 he received a diploma with distinction from the Painting Department of the same school, where he studied under Prof. Janina Kraupe-Świdorska, specialising in painting in architecture and town planning. His works are in the collection of the Bochnia Museum, Galeria Studio in Warsaw, the Academy of Fine Arts in Łódź, the Polish Sculpture Centre in Orońsko and a number of collections in Poland and abroad.

NAUTILUS Galeria, Dom Aukcyjny
ul. Pijarska 5/2a
31-015 Kraków
Poland

e-mail: nautilus@antique.com.pl
<http://www.antique.com.pl>

15 marzec (March) 2008

<http://www.artlist.pl>